

XXXII. ÉVFOLYAM

6. szám

1983

“ISTEN IGÉJE ÉLŐ ÉS METSZŐ...

MEGITÉLI A SZIV GONDOLATAIT.”

ÜZENET

A VENEZUELAI MAGYAR

EVANGÉLIUMI KERESZTYÉNEKHEZ

Részletek a nagy halfogásról 1983. augusztus 14.-én elmondott prédikációból, Lukács ev. 5,1-11. alapján.

Jézus több olyan csodát tett, amely ma gazdasági bizonytalanságot okozna. A gabona termelők nem feltétlenül örülnének annak, ha Jézus mindenütt kenyeret osztana az éhezők között. Ha meg például dán halászok hajóit töltené meg süllyedésig hallal, akkor ez oda vezetne, hogy a halászoknak komoly pénzbírságot kellene fizetnie, mivel túllépték a megengedett halászati keretet.

De egyébként is nehéz lenne Jézus tanítása szerint élni. Ma csak egy bohóc tartja oda a másik arcát egy pofonért, hogy mindenki ne vessen rajta. Ha valaki meg Jézusnak azon szavait hirdeti, hogy "ne álljatok ellen a gonosznak", akkor azt felelőtlennek nevezik. Az is természetes, hogy nekünk magunknak kell a jövőnkön gondoskodnunk, hiába olvassuk a hegyibeszédben, hogy "ne aggódalmaskodjatok".

Ezért vannak sokan még a keresztények között is, akik szétválasztják a biblia tanítását és mindennapi életet. Jézus szép szavai, mondják sokan, ma nem alkalmazhatók sem üzleti, sem társadalmi vonalon.

Vannak azonban esetek, amikor az ember megpróbálja az 0 szavai szerint élni, még akkor is, ha azok a mi logikánkkal nem egyeznek meg, s ilyenkor történnek a csodák. Ez történt Péterrel is. "Evezd a mélyre és vessétek ki a hálótokat" mondta Jézus. Péter tudta ugyan, hogy miután egész éjjel hiába fáradozott, semmi esély sincs arra, hogy fényes délben halat fogjanak. Jézus parancsára mégis megtette és rengeteg halat fogott.

Engedjétek meg, hogy ezt a történetet most a mi jelen helyzetünkre alkalmazzam, amikor 11 év után ismét itt állok közöttetek, hogy folytassam a lelkesítő munkát. Annak ellenére, hogy örömmel jöttem, volt bennem egy kis szorongás is. Vajjon fog-e sikerülni? Hiszen már próbáltam de nem sok sikerrel.

Talán a gyülekezet tagjai között is van olyan, aki kételkedve kérdezi: Erdemes-e a magyar protestáns gyülekezetért áldozni, azért fáradozni? Hiszen mindig fel-

bukkannak ugyan azok a problémák és viták, újra meg újra jelentkeznek az anyagi gondok... talán többen is vannak, akik csalódottan visszavonulnak és azt mondják: Nem érdemes.

Isten azonban újra és újra szól hozzánk, nem fárad el bennünket hívogatni. "Evezz a mélyre és próbáld meg újra". Ne logikára figyelj most, ne az értelmes mérlegelésre, hogy mit érdemes, mit nem, hanem hittel figyelj arra, hogy Ő meg akarja áldani fáradozásodat. sikerrel akarja koronázni próbálkozásodat.

Milyen sikerrel?—Mi volt a csoda, ami Péterrel történt? Mi talán úgy gondoljuk, hogy a nagy csoda az volt, hogy megtelt a háló. Ez volt a mulandó csoda. Azt olvassuk ugyanis a történet végén, hogy otthagytak hajót, hálót és halat és követték Jézust, Nem a hal volt számukra a fontos, hanem az, hogy megtalálták Urukát és mesterüket.

Ha ezt megértjük, akkor mi sem a külső sikereket fogjuk várni. Mert nehogy azt gondolja valaki, hogy most egyszerre megtelik a templom hívekkel, hogy soha többé anyagi gondjaink nem lesznek és minden probléma megoldódik, ha mi teljes szívvvel fogunk fáradozni a gyülekezetért.

Szabad ugyan remélnünk, hogy ilyen eredmények is fognak születni. A csoda, az igazi csoda számunkra viszont az lesz, hogy ha megtaláljuk Megváltónkat, ha Őt tudjuk követni és benne tudunk minden körülmények között bízni.

Ha szabad a dolgot feje tetejére állítanom azt mondanám, hogy nem lesz a csoda, hogy sok halat fogunk, hanem az, hogy mi kerülünk Isten hálójába. A legnagyobb csoda az, ha az élet háborgó tengerén Isten-nél leszünk biztonsággban, ha Ő ragad meg bennünket.

Legyen azért most elég hitünk és bátorságunk ahhoz, hogy aggodalmat és mérlegelést félretéve az Ő szavára hallgassunk; és szívvvel lélekkel résztvegyünk az Ő országának építésében, az egymásnak való szolgálatban, hogy "emberek fogjuk" és hogy Ő megfogjon és megtartsa mindnyájunkat. Amen.

Szilas Knuth Attila.

Haladó egyházak, modern teológia, szocialista kereszténység- a mai hívőt annyi oldalról bombázzák szövegekkel, gondolatokkal, hogy szükséges néha-néha visszamenni a forráskhoz. Bizony a sok szöveghasogató vitatkozás közepette elfeledjük, hogy gyakorlati hasonlaltal élve, a biblia nemcsak az " alkotmányt " fekteti le az evangéliumokban, de a levelekben megadja a " végrehajtási utasításokat" is, gyakorlati helyzetekre alkalmazva. Ezek még majd kétszer év távlatából is tiszta és egyszerű utasításokat és útmutatásokat adnak számunkra, melyek a mindennapi életben mélyebb teológiai tudás nélkül is alkalmazhatók.

Kezdjük talán az egyik leggyakrabban félremagyarázott eseménnyel, Ananias és Saphira történetével. Miért is nyerték el tulajdonképpen büntetésüket? Nem azért, mert nem adták át teljes vagyonukat a közösségnek, mert azért milliók és milliók is részültek volna hasonló ítéletben. A bűnük a képmutatás volt: egyszerre akarták "jó pontokat" szerezni a közösségen belül, és el is kerülni az ezzel járó áldozatot. Példájuk (mert valószínűleg példabeszéd lehetett) arra szolgált, hogy a keresztények meglássák: a képmutatás hiú hazudozáshoz, ez pedig egyszerű csaláshoz vezet, ami, ha terjedni hagyják, szétbomlasztaná az egész közösséget.

Az őskeresztény gyülekezetek és apostolok felfogása a világi javakról egyszerű volt: minél nagyobb a vagyon annál jobban kell vigyázni, mert annál nagyobb a kísértés, annál könnyeb vele visszaélni. "Ime mezőiteket learató munkások bére, amelyet ti visszatartottatok, égre kiált" (Jak. 5:4) " Akinek világi javai vannak és látja, hogy atyafia szűkölködik és bezárja előtte szívet..." (Ján. I 3:17) vagy " a vagyonnal való kérkedés nem az Atyától van " (Jan. I 2:16) . A baj tehát nem a vagyonnal van, hanem az emberben, akit vagyona olyan könnyen eltérít az egyenes úttól.

A vagyonnal viszont felelősség jár. " Ha pedig valaki az övéiről és főként az ő házanépéről gondot nem visel, az megtagadja a hitet és rosszabb a hitetleneknél," (Tim. I 5:8) A vagyonnal járó legelső felelősség tehát nem az, hogy azt elajándékozva, eltékozolva vagy átadva egy közösségnek lerázzuk magunkról családunk és alkalmazottaink terhét, hanem hogy " segítse azokat úgy, hogy ne terheljék a gyülekezetet" (Tim. I 5:16). A vagyonnal járó felelős-

ség előtt tehát nem lehet kibujni, azt nem lehet áthárítani.

A gyülekezetnek persze szüksége van javakra, hogy segíthessen azokon az elhagyottakon, kiknek nincsen más támasza: "Emlékezzetek meg a foglyokról" (Zsid.13:13) és "A jótékonyságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek" (Zsid. 13:16). Bárhova nézünk a bibliában, az ostorozás mindig azoknak szól, akik vagyon miatt engednek a kísértésnek, azoknak, akik vállalják a javakkal járó felelősséget, azoknak, kiknek szivét a vagyon megkeményíti és kiüzi belőle a szeretetet.

Az őskereszténység nem volt egy forradalmi mozgalom, mely megakartja volna dönteni a társadalmi rendet, hanem azt az új szellemmel akarta megtölteni, megdöntés helyett átértékelni. Nem a barikádok, hanem a felelősségek elfogadása adja meg a "szociális igazságok" féle vezető utat (hogy egy modern kifejezést használjak). "A szolgálakat intsed, hogy urainknak engedelmeskedjenek" (Tit.2:9) viszont "Ti is, urak ugyanazt cselekedjétek velük, hagyjátok el a fenyegetést, mert tudjátok, hogy mint azoknak, úgy nektek is Uratok van menyben és Önála nincsen személyválogatás" (Eph. 6:10).

Felelősség családukkal szemben, felelősség alkalmazottainkkal, felelősség a gyülekezettel és a közösséggel szemben: ezek a gondolatok hangzanak el újra meg újra az apostolok leveleiben. Mondhatnánk: felelősség lelkiismeretünkkel szemben, mert mindezt semmiféle törvény, semmiféle rendőség nem tudja ránk kényszeríteni. Pál apostol levele Filemonhoz, a világirodalomnak talán egyik legmeghatóbb intése, foglalja mindezt össze a legszebben: "Jótéteményed ne kényszerből, hanem szabad akaratból legyen.

Vladár Pál.

VASARNAPI ISKOLA - VALLASOKTATAS - KONFIRMANDUSOKTATAS

◆ Felkérjük azokat a szülőket, akiknek a fenti csoportok egyikébe (vagy többbe) gyermekük van, hogy a lelkésszel beszéljék meg, hol és hogyan folyjon az oktatás. A gyakorlati lebonyolítás nem mindig egyszerű, ezért kérjük mindnyájuk szives közreműködését.

A lelkész.

AZ "ŐSZI VÁSAR" ELŐKÉSZÍTÉSE.

Mindenekelőtt nagy örömmel és szeretettel mondok "Isten hozott"- at magam és a Nőegylet nevében nt.Szilas Knuth Attila lelkészünknek. Adja a Jóisten, hogy békés egyetértésben, kölcsönös megbecsülésben sok évet tölthessünk együtt, munkálkodva a gyülekezet lelki és anyagi fenn-tartásán és megerősítésén.

Most pedig egy kéréssel szeretnék a caracasi protestáns magyarokhoz fordulni:

Arra kérünk minden családot, amelynek akár csak egy protestáns tagja van, hogy adományozzanak a vásár nagy sorsolásához legalább egy tárgyat, melynek értéke meghaladja az 50 bolivárt.

Nem tudom más hogy van vele, de nálam sokszor van valami, amit ajándékba kaptam, de nem használok, vagy nem akarok megtartani. Ilyesmire gondolok, de még ha venni is kellene valamit, 60-70 bolivárt egyszer egy évben a vásár sikere érdekében ki lehetne birni.

Kérjük az ajándékot a lelkészi hivatalban leadni, vagy telefonon bejelenteni (33 73 52), hogy elmehessünk érte. A sorsolásnál fel fogjuk olvasni, hogy kitől vannak a tárgyak, hacsak az ajándékozó nem akar névtelen maradni. Előre is hálásan köszönjük mindenkinek a szives közreműködést.

Hogy miért kell az idén ilyen kéréssel fordulni a gyülekezet tagjaihoz, azt szeretném a továbbiakban megmagyarázni. Az utóbbi években egyre nehezebb lett az Őszi Vásár nyereménytárgyait összegyűjteni. Ennek két oka van: Az egyik az általános anyagi helyzet. Korábban sem volt könnyű a gyűjtés, mert néha négyszer-ötször is el kellett menni egy céghez, hogy végre megkapjuk a tárgyat. De az utóbbi időben egyre több vállalat tagadta meg a hozzájárulást, természetesen több látogatás után. - Idén három vállalat közül kettő már nem ad, a dollár-válságra és krízisre hivatkozva.

A második nehézség a Nőegylet lemorzsolódásából adódik. Évről évre kevesebben vagyunk, s a tagok átlag életkora 50-60 év között van. Ketten vannak 80 év felett, és csak két 40 év alatti testvérünk közreműködésére számíthatunk. Csoda hát, hogy már nem bírjuk az iramot?

Amikor 1956 januárjában megérkeztünk Venezuelába egy fillér nélkül, nt. Pósfay György rögtön beszervezett engem a Nőegyletbe. Nem voltam még 24 éves, két éves volt a fiam és kocsink természetesen nem volt. A Nőegylet egy autós tagja minden ülésre elvitt és hazahozott. A kisfiamra addig az apja vigyázott, mert az összejövedelek általában este voltak. Amikor gyűjtésre került a sor, elkísértem egyik nőtársamat, hogy ha valahol nem tudott parkolni, én mehessek be a vállalathoz, míg ő kint körözött a kocsival. De mentünk autóbuszon és gyalog is. Amikor az egyháznál volt munka, vittem a fiamat is magammal, mert nem volt kire hagyjam. Mindezt nem dicsekvésből mondom, hiszen én csak egy voltam a sok közül, akik hasonló körülmények között vettek részt a Nőegylet munkájában.

Nagyon elszomorít, hogy a protestáns fiatalasszonyok ma milyen keveset törődnek avval, hogy egyházunk fennáll-e vagy sem. Mert amellet, hogy a jótékonyság a fő célunk, az is igaz, hogy a Nőegylet munkája és évi hozzájárulása nélkül nem tudnánk fenntartani a magyar protestáns gyülekezetet. - Es kinek érdekében dolgozunk, ha nem gyerekeink, unokáink és dédunokáink érdekében, hogy legyen egyházunk, ahova tartozunk, hogy gyermekeink keresztény nevelésben részesülhessenek, ami kihat egész életükre. Örömmel dolgozunk, de kifáradtunk és megöregedtünk...

Itt az ideje, hogy minden fiatalasszony megvizsgálja lelkiismeretét, hogy mennyiben járul hozzá ahhoz, hogy továbbra is legyen magyar egyházunk. Akarja-e, hogy a gyerekeknek legyen lehetősége keresztény magyar nevelésben részesülni? Mert ha akarja, neki is kell ennek érdekében valamit tennie, neki is kell egy két órát áldoznia havonként, de a vásár előtt talán többet is.

Tudom a kifogásokat: "Dolgozom egész nap" - "tanulok is" "nincs időm" a gyerekeket nem tudom kire hagyni" "hétfvégén lemegyünk a playara".

Minderre csak annyit mondhatok, hogy aki akarja, az megtalálja a módját annak, hogy közénk álljon. Mi nagy szeretettel várunk mindenkit és igyekezni fogunk megoldani az esetleges problémákat, hiszen nekünk is ugyan ilyen problémáink voltak és vannak.

Nőegyleti üléseinket a hónap első vasárnapján tartjuk az istentisztelet után. Milyen jó lenne, ha azok, akik még nem kapcsolódtak be a munkába most a vásár előtt, amikor egy millió és egy tenni való van, megkérdeznék, hogy mit tehetnek. Sokféle feladat van, akár ottho egy- két ötényt megvarrni, akár néhány kérést elvállalni, borsjegyet eladni, vagy az egyházi központban árazni vagy festeni.

Sok munka van és mi kevesen vagyunk.- Gondolkozz rajta és gyere. - Minden vasárnap megtalálsz bennünket az istentisztelet után.

Vladár Mária
a Nőegylet elnöknője-.

* // *

V A L E N C I A .

A lelkész Dr. Nyerges Pál presbiter kíséretében látogató körutat tett Valenciában, ahol Szabó Istvánéknál szállt meg. Itt szeretne még egyszer köszönetet mondani, legyszíntén Gecseléknek is, a szíves vendéglátásért, valamint Német Gyulának és feleségének a készséges vezetésért és szervezésért. - A vasárnapi istentiszteleten 14 résztvevő volt.

A tervek szerint a lelkész szeptember végén ismét eljegy látogatni, de istentiszteletet majd csak október utolsó vasárnapján, október 30.-án tartunk, d.u. 5-kor.

Az öikuméne jegyében.

A protestáns gyülekezet a augusztus 21.-i istentisztelet után résztvett a Magyar Házban a Szent István napi misén. Örömmel hallgattuk Mons. A. Lebrun bíboros szép "keresztény testvérekről" is.

* * * * *

KÉT EGYHÁZI GYÜLÉS.

1. Április végén egyházunk elhöklelkésze, H.H.Krull résztvett a Luteránus Világszövetség együttműködési bizottságának ülésén Argentínában. A 80 résztvevő a világ minden részéről érkezett. A gyűlés főleg a teológiai kiképzés kérdésével foglalkozott. A Világszövetség 192 helyen támogatja az ilyen irányú kezdeményezéseket. Afrikában sok helyen folyik a laikus egyháztagok teológiai kiképzése, ami igen fontos a misszió szempontjából.

Délamerikában 10 helyen folyik teológiai kiképzés, másik 13 helyen pedig olyan szétszórtságban élő gyülekezeteket támogat a bizottság, amelyek főleg európai bevándorlókból alakultak a világháború után. A mi egyházunk is kap még bizonyos támogatást a spanyol nyelvű munka számára.

Egyébként többen kifejezték aggodalmukat afelett, hogy ökuménikus szemináriumokon is folyik teológiai kiképzés, amely azonban igen egyoldaluan csak a "felszabadítás teológiájával" foglalkozik.

2. Augusztus 10.-én fejeződött be Vancouverben az Egyházak Világtanácsának ülése. Az elmúlt 15 év alatt az ülések főleg politikai és társadalmi kérdésekkel foglalkoztak, s ilyen kérdésekben foglaltak állást. Most azonban ismét több időt szenteltek teológiai kérdésekre.

Egy igen fontos lépést tett a nagygyűlés a keresztény egyházak egysége felé vezető úton. A keresztségről, az urvacsoráról és az egyházi (papi) hivatalról kidolgozott tételket 304 tagegyháznak küldték ki vélemény nyilvánításra. - A római egyház nem tagja ugyan az Egyházak Világtanácsának, de megfigyelői résztvesznek ebben a munkában. A tételket több katolikus püspöknek is megküldték, véleményüket kérve.

Az összegezésnek és kiértékelésnek munkájára az 1987 évi ülésen fog sor kerülni.

#

Szeptember 25.-én nem lesz magyar istentisztelet, de 10,15-kor lesz közös spanyolnyelvű.

Esküvő.

Szűkebb családi és baráti körben tartotta esküvőjét 1983 augusztus 26.-án gyülekezetünk tagja Ottmár Nóra * és Kálnay András, aki Argentínában született. A tanúk Ottmár Judit és Kunckel Dieter voltak.

Aranylakodalom

Szeptember 25.-én ünnepli házasságának 50.-ik évfordulóját Dr. Puky Pál, sokéven át interiori presbiterünk, * és felesége Vera. Szívből gratulálunk, s kérjük Istent, továbbra is kísérje őket áldásával és szeretetével.

*** Őszi Vásár ***

Azt bizonyára mindenki tudja, hogy vásárunk idén október 16.-án lesz. A Nőegylet már régen megkezdte a munkát, de * most itt az ideje, hogy aki eddig még nem tett semmit, legalább a sorsjegyek árusításában kivegye részét.
MINDEN ISMERŐSNEK SORSJEGYET!

A spanyolnyelvű gyülekezet október 30.-án tartja vásárát * miután 10,30-kor istentiszteletet tartottak. Miért ne? Próbáljunk egyszer résztvenni egy spanyol istentiszteleten!

* A német gyülekezet vására november 4.-én lesz. - Ott van aztán nyüzsgés! Es micsoda nyeremények!!!

Istentiszteletek egyébként magyarul minden vasárnap 9-kor * vannak,
kivéve szeptember 25.-ét, amikor 10¹⁵-kor- közös.
Ekkor lesz a svéd lelkész, Gert Andreén beiktatása.

Valenciában szeptemberben nincs istentisztelet, hanem * legközelebb október 30.-án délután 5 órai kezdettel.

1721 és 1774 között a csiksomlyói ferences barátok feljegyezték a diákok által évente előadott passió szövegét, kiválogatva és összehangolva a legjellemzőbb és a legértékesebb részeket. Így született meg a 49. Csiksomlyói Passió, melyet múlt évben a Budai Várszínházban adtak elő, soha nem látott közönségsikerrel. Minden sorában a székelység szelleme, izes nyelve és hasonlatai, a székely népballadák hangulata csillan át. Tulzás nélkül mondhatjuk, hogy a népköltészetben túl a magyar drámairás egyik ritka kincsét képezik.

Íme néhány szemelvény

Chorus -

Szép violácska
kedves rózsácska
szerelmes Jézusom
világra jöttél
váltságunk lettél
én lelki orvosom.

Jászolyba látlak
szivembe zárlak
szerelmes Jézusom
mutasd kegyelmed
hozzám szerelmed
én lelki orvosom.

A következő verseket a babiloni fogságban mondja a "Sidó király" és a nép.

Igazságszerető kegyelmes Istenünk
megvalljuk ellened gonoszt cselekedtünk
Istenünk, megtérnénk már hamisságinkból,
ha kivetnél minköt kemény rabságinkból.

Szivárvány havasán felnőtt rozmaringszál
nem szereti helyét, el akar bujdosni.
Ki kell onnat venni s uj helybe kell tenni
ki kell onnat venni s uj helybe kell tenni.

Idegen föld az én hazám,
idegen föld az én hazám
s e jó Isten az én apám,
s e jó Isten az én apám

Én Istenem adj egy napot
szabadítsd a bánatokat
hogy én éljek bánat nélkül,
hogy én éljek bánat nélkül.

CARACAS 1062-A Venezuela

Rev. George PÓSFAY
 THE LUTHERAN WORLD FEDERATION
 P.O. BOX 66
CH-1211 GEVEVE 70-SUIZA

IMPRESOS

NO COMERCIALES

A lelkészi hivatal címe: Prolongación 4a Ave. con la 3a Transversal de Altamira, Urb. La Castellana.

Postacím: Apartado 68360 Caracas 1062-A

Telefon: 33 73 52.

Szerkesztőbizottság: Éva de Matute, Dr. Vladár Pál és Szilas Knuth Attila lelkész.

Impreso por Acción Ecumenica, Caracas.